N°. 63. 1860.

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Donderdag 31 Mei.

[illegible] verschijnt des dingsdags, donderdags en zaturdags.
[illegible] en Vlissingen geschiedt de uitgave den avond te voren ten 8 ure.
[illegible] maanden is ƒ3, franco per post ƒ3,40.
[illegible] van advertentien kan geschieden tot tien ure des morgens.

UITGEVERS:
DE GEBROEDERS ABRAHAMS.

De prijs van gewone advertentien is 22 cent per regel; van huwelijks, geboorte, doodbekendmakingen enz. van één tot zes regels ƒ 1,50, voor elken regel daarboven 22 cent; met 35 cent zegelregt voor elke plaatsing. De betaling geschiedt kontant. Buitengewoon groote letters worden berekend naar de plaats die zij innemen.

[illegible] van woensdag avond 8 ure.

Binnenlandsche tijdingen.

Middelburg 30 mei.

De laatste dagen hebben zich door buitengewoon onstuimig weder gekenmerkt. Inzonderheid stormde het maandag zoo hevig dat alhier en in den omtrek dezer gemeente, zoo wel als te Vlissingen, een groot aantal zware boomen zijn ontworteld en onderscheidene schoorsteenen en dakpannen nedergestort. Dien ten gevolge is ook stoornis op de lijn van den rijks telegraaf, en wel bepaaldelijk tusschen Rotterdam en Amsterdam ontstaan; zoodat wij tot op het afdrukken dezes het beursberigt van heden nog niet ontvangen hebben. Heden morgen is echter, naar wij vernemen, een van de drie draden waarmede die beide kantoren verbonden zijn, hersteld, doch de gemeenschap ondervindt nog altijd groote vertraging.

Men meldt ons dat te Rotterdam het gerucht loopt dat de stoomboot van de Langstraat, welke jl. maandag namiddag ten 1½ ure volgens gewoonte van daar vertrokken is naar hare bestemming Capelle, nabij Geertruidenberg zou zijn gebleven. Alle personen die zich aan boord bevonden, en waarvan men het aantal op omstreeks veertig berekent, moeten daarbij het leven verloren hebben.

[illegible] onderscheidene rampen plaats gehad. Voor enkele, waaromtrent wij reeds eenige bijzonderheden hebben vernomen, verwijzen wij naar de rubriek Zeetijdingen.

Ook op de kust van Holland zijn onderscheidene schepen gestrand.

Maandag avond omstreeks 7 ure is een vijfjarig kind aan de Bellingbrug in het water gevallen. De heer J. F. Liesoy heeft zich beijverd, ofschoon zelf niet kunnende zwemmen, er, geheel gekleed, bij te springen en het kind met levensgevaar te redden.

Gisteren namiddag viel er weder een kind in het water op de zuidzijde van den Dam, met zeer lagen waterstand. De heer J. van Meerendonk, aan wiens beleid en onverschrokkenheid reeds zoo velen het behoud van hun leven te danken hebben, toevallig daar tegenwoordig, liet zich geheel gekleed langs een paal in de gracht neder en hield de drenkeling vast, tot dat men met een bootje bij hen genaderd was, waarin beide werden opgenomen.

In den nacht van 26 op 27 dezer is op de rivier de Merwede voor Werkendam, een met steenen geladen tjalkschip van den heer van Boven, alhier, gezonken. De schipper B. de Haan, die met zijne vrouw alleen aan boord was en waarschijnlijk [illegible], zijn hierbij jammerlijk omgekomen. Men gist dat het schip, dat zeer diep geladen was en ten anker lag, door eene stortzee moet beloopen zijn. De knecht des schippers, die te Werkendam te huis behoorde, was 's avonds huiswaarts gegaan; omstreeks 2 ure was hij nog op den dijk gaan zien, had hij aan den schipper geroepen, doch geen antwoord bekomen; aan 't schip was toen nog geen letsel te [illegible], en toen hij ongeveer een uur later weder buiten [illegible], was er niet meer dan de spits van den mast van te zien.

[illegible] hoofdkiesdistrict Boxmeer is door den heer mr. J. [illegible] bij de aanstaande verkiezing voor de [illegible] niet meer in aanmerking te komen. [illegible] de heer mr. W. baron van Lynden door de [illegible] Nederland en Oranje tot kandidaat gesteld. [illegible] van Stoetwegen heeft aldaar voor de [illegible] bedankt.

Volgens [illegible] zijn tot den aanleg der geconcessioneerde [illegible] van den Hollandschen spoorweg tusschen Leyden en Woerden reeds onderscheidene rigtingen afgebakend, waarvan eene reeds is gewaterpast. Deze loopt van den Hollandschen spoorweg, bij Leyden, langs de noordzijde van den Rijn tot [illegible]erke, gaat daar den Rijn over en verder kort langs Alphen, Gouwsluis, Bodegraven en Wierikerschans naar Woerden.

Met den 1 junij a. s. neemt aan de Koninklijke militaire akademie het examen der aspiranten om als kadet op gezegde inrigting te worden toegelaten, een aanvang en duurt tot den 28 daaraanvolgende voort. Het gezamenlijk getal der aspiranten bedraagt 162, waarvan 86 voor de dienst hier te lande en 76 voor die in de kolonien, verdeeld over de volgende wapenen, naar bij voorkeur de aanvraag daartoe is geschied: infanterie, 18 voor de dienst hier te lande, 28 voor die in de kolonien; kavallerie, 13 voor de dienst hier te lande; artillerie, 41 voor de dienst hier te lande en 26 voor die in de kolonien; genie, 14 voor de dienst hier te lande en 22 voor die in de kolonien.

Men zal zich herinneren dat, bij gelegenheid van de jongste verkiezingen voor een lid van de provinciale staten van Gelderland, een in het hoofdkiesdistrict Arnhem woonachtig persoon de verdenking op zich heeft geladen van stemmen te hebben gekocht, terwijl 24 inwoners van Velp werden beklaagd van het verkoopen hunner stem. Die zaak werd jl. zaturdag voor de regtbank te Arnhem behandeld. Na het verhoor van 14 getuigen, heeft de officier van justitie op krachtige wijze doen uitkomen, het onzedelijke der plaats gehad hebbende gebeurtenissen, en daarna tegen de 25 beschuldigden gerequireerd: tegen den eersten, als de hoofdaanlegger, toepassing van art. 113 C. P., in verband met artikel 8 van de wet van 29 junij 1854, en mitsdien eene geldboete van f 54 en ontzetting der regten in meergemeld art. 8 vermeld, voor den tijd van tien jaren; ten opzigte der overigen, toepassing van hetzelfde artikel, mitsgaders art. 464 C. P., en mitsdien geldboete van f 2, zijnde het dubbele van den betaalden koopprijs. Bij haar vonnis heeft de regtbank vier der van verkoop hunner stemmen aangeklaagden vrijgesproken, doch den eersten beschuldigde, den kooper, veroordeeld tot geldboete van f 40, en ontzetting der regten, vermeld in de letters *a, b, c, e, f*, van art. 8 der wet van 29 junij 1854, gedurende acht jaren, en de overige 20 beschuldigden, ieder tot eenvoudige geldboete van f 2, en solidair in de kosten. Het verdient opmerking, dat, volgens het openbaar ministerie, ongeacht alle geldelijke aanbiedingen, geen lid der arnhemsche balie de verdediging van den eersten beschuldigde heeft willen op zich nemen, en ook de overigen zich zelven hebben verdedigd. Blijkbaar was het, dat de hoofdbeschuldigde, J. V. G. van Gustenhoven, niet uit eigen beweging, maar onder den invloed van derden had gehandeld, die dan ook wel de noodige guldens, waarvoor de stemmen waren gekocht, zullen hebben verstrekt. Het moet, ter eere van de nederlandsche natie gezegd worden dat deze zaak de eerste van dien aard in Nederland is.

Het door mevrouw de Vries te Dordrecht gegeven concert, waarvan de opbrengst bestemd was tot bijdrage ter oprigting van een standbeeld voor Ary Scheffer, heeft nagenoeg f 400. opgebragt.

Uit Harlingen wordt gemeld dat de heer van Roogen, beeldhouwer aldaar, aan wien door de daartoe benoemde commissie de zorg was opgedragen ter vervaardiging van een model voor het op te rigten gedenkteeken voor Simon Styl, met zijnen arbeid gereed is.

Volgens het Algemeen Handelsblad is de schout-bij-nacht, directeur en kommandant der marine te Willemsoord, D. Bijl de Vroe, door Z. M. benoemd tot zijnen adjudant in buitengewone dienst.

Burgemeester en wethouders van 's Hage hebben bekend gemaakt, dat tusschen 28 dezer en 17 junij a. s. op het strand van de Vuurbaak, te Scheveningen, in de rigting naar den hoek van Holland, proeven zullen worden genomen met getrokken geschut, waardoor gemeld strand als onveilig zal zijn te beschouwen.

De heer C. Reinders, lid der commissie van landbouw in Groningen, is voornemens in gezelschap van nog een ander deskundige, in junij naar Engeland te gaan, om, zoo mogelijk aan te koopen: een jongen stier van Durham ras voor rekening der commissie van landbouw; eene jonge koe van het zelfde ras, voor rekening van het genootschap voor nijverheid te Onderdendam; eene jonge koe, even zoo, voor gezamenlijke rekening van drie landbouwers in het Oldambt en de Veenkolonien; eenen engelschen hengst voor een krachtig werkpaard geschikt, voor rekening der commissie voor de paardenfokkerij in de provincie Groningen.

Volgens een berigt uit Breda lijdt de bevolking aldaar nog zeer aan koortsen, en hebben ook de militairen veel last van die ziekte, maar meer nog van long- en leverontsteking. Van de 130 zieken in het hospitaal zijn er 70 lijdende aan de laatste ziekten.

Oost-indische kolonien.

De Soerabaijasche courant geeft in de volgende termen verslag van de jongste gebeurtenissen op Bandjermasing:

Men meldt ons van Bandjermasing, dd. 29 februarij ll., dat de oproerlingen bij de laatste attaque van Marabahan zich hadden gekleed in den uniform der ongelukkige slagtoffers van Zr. Ms. stoomschip Onrust.

Ook wil men dat de getrouwe aanbrenger der tijding van het afloopen der Onrust, met name Mohamed Taib, een der voornaamste medepligtigen bij dien moord zou zijn geweest en thans voortvlugtig is; zijne familie is echter in verzekerde bewaring.

Bij het opstoomen der rivier Doesson is de Suriname door den vijand hevig aangevallen en hebben zij met den uit de Onrust opgevischte 30 ponder, een der raderkassen ontredderd. Daarop zijn de aan boord zijnde infanteristen en mariniers gedebarkeerd en hebben dit stuk geschut met glans heroverd; van onze zijde zou het getal gekwetsten 17 man bedragen.

De volgende bijzonderheden zijn ons bekend geworden van de inname der kampong Tombaay, waarbij helaas de 1e. luitenant van het 9e. bataillon P. Blondeau gesneuveld is.

Den 5 februarij rukte eene kolonne, sterk 80 bajonetten, onder kommando van den kapitein Schiff, op naar Tombaay, omdat men stellige berigten had dat de hoofdmuitelingen Radja-Koening en Anta Loedin zich aldaar ophielden.

Het terrein derwaarts was zeer moeijelijk begaanbaar. Tegen 12 ure kwam men voor de kampong Tombaay, waarin zich een versterkt gebouw bevond, alwaar bovengenoemden, benevens een tal van volgelingen, bezig waren feest te vieren, waardoor zij de komst onzer troepen niet bemerkten. Dit met zware boomstammen versterkt gebouw werd omsingeld, de luitenant Blondeau ging met een ongeladen pistool vooruit, welke onvoorzigtigheid hem duur te staan kwam, doordien het aan een man gelukte het gebouw te verlaten, die hem eene lanssteek in de borst gaf, waardoor hij op zijne knie viel en eene tweede in de long, ten gevolge waarvan hij na 5 minuten bezweek; welke dood de vijand echter duur betaald heeft. De vrouwen en kinderen werden toegeroepen om het huis te verlaten, dat slechts door eenigen gedaan werd; de overigen weigerden zulks en staken met lansen tusschen de groote openingen der boomstammen. Daarop heeft men het huis omsingeld en getracht de deuren in te slaan, en toen dit mislukte stak men het in brand. Het gegil der mannen, vrouwen en kinderen was hartverscheurend. In het huis vond men Anta Loedin door een kogel gedood; radja Koening trachtte in de alang te ontkomen en werd gedood en zijn hoofd naar Marta Poera gezonden, met zijn dochtertje, eene prinses van 5 à 6 jaren. Het lijk van den luitenant Blondeau is door eenige europesche soldaten naar Moengoe Tagoe gebragt en aldaar begraven.

Burgerlijke stand.

Middelburg.

Eerste huwelijksafkondiging den 27 dezer: J. M. Le Cointre, jm. 25 j. met P. H. J. Bruyns, jd. 28 j. D. Ludikhuize, jm. 29 j. met A. Jonkman, jd. 25 j. J. Koets, weduwn. 42 j. met J. F. de Klerk, jd. 31 j. J. J. van Tol, weduwn. 53 j. met E. C. Niedschelm, jd. 26 j. J. Flipse, jm. 31 j. met M. Maas, jd. 24 j. H. van Leerdam, jm. 21 j. met W. Baas, jd. 20 jaar.

Vlissingen, van 19 tot 26 mei.

Gehuwd: L. J. Ekkers, jm. 24 j. met C. M. Poly. jd. 24 j. W. P. Timmers, jm. 25 j. met J. M. Fanoy, jd. 27 j. J. J. C. Boganie, jm. 27 j. met M. R. Eyckhoorn, jd. 21 j. A. C. Staats, jm. 23 j. met M. de Jonge, jd. 24 j.

Bevallen: J. M. Speckens, geb. Speckens, d. S. Claassen, geb. Maas, d. J. Hage, geb. Krijger, z. N. van der Meulen, geb. Vermandel, d. E. van Sloten, geb. Meurs, d. A. S. de Ruyter, geb. Kindt, z.

Overleden: M. G. Vermeys, d. 9 d. F. Feyn, z. 3 m. D. J. M. Stein, d. 2 j. J. Schout Velthuys, jm. 38 j. A. Pieters, d. 12 d. J. Viane, vrouw van C. Hendriks, 28 j.

Goes, van 19 tot 26 mei.

Gehuwd: J. G. v. d. Bom, jm. 38 j. met J. v. d. Keit, jd. 27 j. M. Harinck, weduwn. 29 j. met C. v. d. Berge jd. 28 j. J. Cappello jm. 23 j. met K. Verdood, jd. 23 j. J. van Liere, jm. 27 j. met P. S. Merison jd. 21 j.

Bevallen: E. C. Snoep, geb. Remijn, d. M. Mol, geb. Blondel, z. K. A. Kolenbrander, geb. de Leeuw, z.

Overleden: P. P. Arbeijd, jm. 40 j.

Zierikzee, van 19 tot 26 mei.

Gehuwd: J. van Hekke, jm. 22 j. met G. van de Velde, jd. 20 j.

Bevallen: C. J. Slokkers, geb. Tilroe, z.

Overleden: T. Viergever, jd. 45 j. N. de Vos, weduwe van A. Letzer, 49 j. W. Paterik, man van D. Tuiter, 45 j. K. Natte, jd. 76 j. D. Slegt, d. 3 m. A. Adamse, z. 15 m. (wonende te Vlissingen,) A. van der Velden z. 7 j.

Thermometerstand.

28 mei. 's av. 11 u. 48 gr.
29 „ 's morg. 7 u. 50 „ 's midd. 1 u. 56 gr. 's av. 11 u. 52 gr.
30 „ 's morg. 7 u. 53 „ 's midd. 1 u. 56 gr.

Buitenlandsche tijdingen.

Engeland.

Londen 27 mei. The observer zegt heden dat de aanhechting aan Piemont van elke provincie van Italie welke er in slaagt zich te bevrijden, door den bestaanden stand van zaken gevorderd wordt, en dat deze noodzakelijkheid ook bestaat voor het koningrijk Napels, dat, in weerwil van alle pogingen om zulks te beletten, aan Sardinie zal worden gehecht. De vorming van een groot en magtig italiaansch rijk, voegt The observer er bij, is de beste waarborg voor het behoud van den vrede.

— The morningpost zegt dat Rusland door het verdrag van 1856 het regt heeft, om zich bij de mogendheden over Turkye te beklagen. Eene eenvoudige verwerping van de russische openingen zou de oude politiek dier mogendheid weder in het leven roepen, die namelijk van uitsluitend beschermheer der christenen in Turkye te zijn. Wanneer eene conferentie tot stand komt op de grondslagen van het verdrag van 1856, hetwelk gunstig is voor de onafhankelijkheid van Turkye, dan zal, zelfs wanneer de fransche staatkunde veranderd mogt worden, de meerderheid, uit Engeland, Pruissen en Oostenrijk bestaande, nog altijd in het belang van Turkye blijven.

— Op een der dagen van de vorige week greep hier een vreemd voorval plaats. De brievenbestellers alhier, ongeveer tweeduizend in getal, verdienden 18 shillings in de week, en waren nu overeengekomen, dewijl zij reeds meermalen te vergeefs verhooging van inkomen gevraagd hadden, hun werk eenparig te staken. Geen enkele brievenbesteller verscheen dus op zijn post, hetwelk groote ongerustheid in de bureaux te weeg bragt, weshalve de kommiezen zich links en regts op weg begaven, om de wederspannigen op te sporen. Intusschen werden de handelskantoren geopend, beurs en markten waren vol menschen, aan welke niemand een dagblad, een brief, circulaire of berigt bezorgen kon. Niemand begreep ook het ware van de zaak, daar wel niet alle stoombooten, treinen en posten te laat zouden zijn aangekomen. Naardien er geene zaken konden gedaan worden, werden eenige makelaars naar het algemeen postkantoor afgevaardigd, die al spoedig ontdekten waaraan zij zich te houden hadden. Een der brievenbestellers door een honderdtal anderen omringd, was aan het parlementeren met de postdirecteuren, aan wien hij beduidde dat het hen onmogelijk was met een talrijk gezin van een weekgeld van 18 shillings te leven en dat allen hun werk staken zouden zoo lang dat weekgeld niet op 25 shillings verhoogd was. Na lang over- en wederspreken kwam men overeen dat het op 21 shillings gebragt zou worden. Een half uur later waren al de tweeduizend tevreden gestelde brievenbestellers ijverig op de been.

— In de jaren 1858 en 1859 zijn binnen Londen door rijtuigen 134 personen gedood en 1827 gekwetst, en op al de spoorwegen in Groot-Brittanje en Ierland in de vijf jaren van 1854—1858 slechts 80 gedood en 1974 gekwetst geworden. Onder deze laatste getallen zijn echter niet begrepen de personen, die zich door eigen schuld spoorwegongelukken hebben berokkend.

Duitschland.

Weenen 28 mei. De Preussische Zeitung heeft voor eenige dagen een artikel medegedeeld over de oostersche kwestie, dat de aandacht heeft getrokken, omdat het blad, als in verband staande met de regering, geacht wordt de denkwijze van het gouvernement over deze aangelegenheid uit te drukken. In dat artikel wordt herinnerd aan art. 9 van het parijsche vredestractaat, om te betoogen dat de Porte wel de uitvoering van de hatti humayoum op zich genomen heeft, maar dat de verpligting niet van dien aard is dat de vreemde mogendheden het regt hebben zich daarmede te bemoeijen. Die bemoeijing strijdt ook ten eenenmale met de souvereiniteit van Turkye, welke geen interventie gedoogt in 's lands inwendige aangelegenheden. Voorts herinnert het berlijnsche blad aan het afzonderlijk verdrag tusschen Frankrijk, Engeland en Oostenrijk gesloten, nadat het vredestractaat tot stand was gekomen, bij welk afzonderlijk verdrag genoemde mogendheden zich verbonden hebben om elke inbreuk op het vredestractaat als een casus belli te beschouwen.

Overigens wordt van verschillende zijden bevestigd, dat de Porte, om den toestand der christenen in het ottomannische gebied te onderzoeken, tot eene enquête, door haar zelve in te stellen, bereid is, maar aan de mogendheden het regt ontzegt, die zaak tot voorwendsel te bezigen, om zich in Turkyes binnenlandsche aangelegenheden te mengen. De Porte wijst tot staving van haar gevoelen op de protocollen der parijsche conferentie en op de omstandigheid, dat met het oog op hetgeen daaruit zou kunnen voortvloeijen, uitdrukkelijk bepaald is, dat de Porte van haar besluit betreffende de hatti humayoum alleen aan de mogendheden mededeeling zou doen, zonder dat het opgenomen werd in het tractaat zelf. Van eene internationale verbindtenis kan dus geen sprake zijn.

— Men meldt uit Pesth, dat de stedehouder-generaal von Benedeck, onlangs den sensat der universiteit, verscheidene professoren, de directeuren van andere inrigtingen van onderwijs, benevens een groot aantal studenten bij zich heeft ontboden. Nadat hij de eerstgenoemden ten dringendste had verzocht te waken, dat voortaan geene demonstratien gelijk vroeger, en vooral in den jongst verloopen tijd hebben plaats gehad, zouden geschieden, wendde hij zich tot de studenten en herhaalde op nadrukkelijke wijze de gedane waarschuwing. Hij voegde er nog bij, dat, indien men toch een dergelijk feit herhaalde, de belhamels gestreng zouden worden gestraft en indien hij deze niet kon in handen krijgen, alle deelnemers aan de demonstratie onverwijld bij het staande leger zullen worden ingelijfd.

— Niettegenstaande de meeste dagbladen der hoofdstad ten stelligste hebben medegedeeld, dat, op enkele uitzonderingen na, de hongaarsche leden van den breeden rijksraad hunne toestemming reeds hebben gegeven en derhalve zitting in dit ligchaam zullen nemen, schijnt het thans te blijken, dat nog niet een enkele dier heeren verklaard heeft die benoeming te willen aannemen. Twee hunner, de heeren Eötvös en Somsisch hebben in tegendeel hunne weigering om zitting te nemen in zoodanige bewoordingen aan de regering te kennen gegeven, dat er op eene herroeping dier verklaring geen uitzigt kon bestaan. Met de overige wordt nog onderhandeld. Van regeringswege worden geene middelen gespaard om hen over te halen, want men vreest dat, indien bijna alle hongaarsche leden weigeren, dit voorbeeld door anderen zal worden gevolgd en de regering daardoor in groote moeijelijkheden zal gewikkeld worden.

Frankrijk.

Parijs 29 mei. Door den minister van staat Fould, voorzitter van den generalen raad van het departement der Opper Pyreneën, is bij de opening van een landbouwkundig concours te Tarbes eene rede uitgesproken, welke reeds daarom belangrijk is, omdat zij door den Moniteur wordt medegedeeld en door een zoo hoog geplaatst raadsman des keizers is uitgesproken.

In die redevoering, welke zeker een gunstig onthaal vindt bij allen die de weldaden van den vrede stellen boven de bloedige en onvruchtbare zege van oorlogen en overwinningen, zette de heer Fould eerst de gelukkige uitwerkselen uiteen, welke de ontwikkeling van den nationalen rijkdom zal ondervinden van de jongste staathuishoudkundige hervormingen en de nieuwe handelswetgeving. Daarna stelde hij zich ten doel om geruststelling te verschaffen aan de zulken die mogten twijfelen omtrent de voornemens des keizers, om gebruik te maken van de opgewondenheid waarin Europa verkeert, tot uitbreiding van het gebied of de regten van Frankrijk ten koste der naburige mogendheden.

— Ter beurze waren gisteren allerlei geruchten verspreid, welke men gerust als uit de lucht gegrepen mag beschouwen. Bovenal sprak men van het totaal verslaan van Garibaldi en dat hij zich met de overblijfselen van zijn korps op een engelsch schip had ingescheept. Het behoeft echter geen betoog dat, als de napelsche troepen zulk eene belangrijke overwinning hadden behaald, de telegraaf er de mare reeds van zou verbreid hebben naar alle hoeken der wereld.

Italie.

De heer Ratazzi heeft zaturdag in de zitting van de sardinische kamer van afgevaardigden, bij de voortzetting der beraadslagingen over het tractaat tot afstand van Savoye en Nizza aan Frankrijk, eene uitvoerige rede gehouden, strekkende ten betooge dat de staat, ten gevolge van den afstand van Savoye en Nizza, zoo wel ten opzigte van zijne binnen- als van zijne buitenlandsche betrekkingen verzwakt is. Graaf di Cavour beantwoordde dit met eene aanwijzing van de gronden, waarop inzonderheid door den afstand van Nizza de betrekkingen met Frankrijk werden versterkt. De heer Botteros hoewel geneigd de buitenlandsche staatkunde der regering te ondersteunen, verklaarde tegen het tractaat te zullen stemmen.

De heer Bordwa zeide, dat Sardinie deel had genomen aan den oorlog in de Krim, om het regt te erlangen in den raad der mogendheden het woord te voeren ten gunste van Italie. Hierna hadden de Oostenrijkers uit Italie moeten verdreven zijn. Sardinies staatkunde vordert zich te allieren met Frankrijk, dat aan Piemont eene vergrooting als vergoeding heeft toegestaan. Ook de erkentelijkheid vordert zich te hechten aan den keizer. Geen der dynastien in Frankrijk, die den keizer in de regering zijn voorafgegaan, heeft Sardinie ondersteund. Laten wij aldus vervolgde hij, de wet spoedig goedkeuren. Laat ons geen nieuwe vijanden op den hals halen. Alleen door zifterijen wil men bewijzen dat Nizza italiaansch is. Het algemeen stemregt kan echter niet toepasselijk gemaakt worden op het beginsel der nationaliteit; maar uit staatkundige noodzakelijkheid zou hij stemmen voor het tractaat.

De heer Ferrari hield eene langdurige rede, waarin hij trachtte te bewijzen dat de afstand ontijdig is. Volgens hem zullen daaruit nieuwe gevaren voor het koningrijk voortvloeijen. Het huis Savoye, al verder voortgaande in Italie, moet de tractaten van 1815 bestrijden. Voorts wijst hij op de gevaren voor Sardinie, die uit de reorganisatie van het pauselijk administratief bestuur kunnen ontstaan. Hij zal tegen het tractaat stemmen.

De heer Doggio verdedigde het tractaat en toonde de voordeelen aan van de alliantie met Frankrijk. Hij zal voor de wet stemmen.

In de zitting van maandag hebben een drietal leden zich nog tegen het tractaat verklaard, waarna de heer Buoncompagni het verdedigde uit een oogpunt van wettigheid. Hij bestreed het gevoelen van den heer Ratazzi, die den minister di Cavour had verweten eene politiek van uitbreiding der grenzen te hebben in plaats gesteld van de politiek der italiaansche onafhankelijkheid.

Daarna heeft de minister Farini de fransche staatkunde tegen de aanvallen der bestrijders verdedigd. Zij is niet veranderd sedert het tractaat van Villafranca, eindigde die spreker, en door het tractaat goed te keuren geloof ik meer in het belang van Italie te handelen dan door het te verwerpen.

— Van de zijde der napelsche regering is weder een telegram van den 26 dezer bekend gemaakt, volgens welk berigt er door de koninklijke troepen andermaal eene overwinning op Garibaldi zou behaald zijn; maar niets is die tijding sedert komen bevestigen, zoo dat men haar vrijelijk als onjuist mag beschouwen. Men acht het op zijn hoogst waarschijnlijk dat een detachement, hetwelk zich weder bij Garibaldi wenschte te voegen, de koninklijke troepen heeft ontmoet en tijdelijk belet is zich bij het overige van het leger te voegen.

Ofschoon er nog geenerlei zekere tijdingen zijn ontvangen, is het toch zeker dat Garibaldi Palermo van nabij bestookt en dat de val van die stad alleen nog maar eene kwestie van tijd is. Reeds moeten alle stedelijke autoriteiten, met het oog op eene onvermijdelijke nederlaag, de noodige maatregelen genomen hebben om met al hunne archieven terug te trekken naar Messina, waarheen generaal Lanza voornemens is den zetel van het bewind te verleggen.

Zoodra Palermo in zijne magt is, zal Garibaldi de aanhechting van Sicilie bij de sardinische monarchie proclameren, behoudens bekrachtiging bij volkstemming, en hij zal, naar men verder verzekert, het dictatorschap aanvaarden en zich als voorloopig bewind vijftien der notabelste ingezetenen toevoegen.

— Ten bewijze hoe zeer de onderneming van Garibaldi sympathie vindt bij het sardinische leger, kan dienen, dat van het regiment Ferrari een groot aantal manschappen hunne gelederen verlaten hebben, om dienst te nemen onder den aanvoerder en alzoo den siciliaanschen opstand te ondersteunen.

nen. De kolonel Medici, hoofd van het regement, heeft daarop noodig geacht zijne manschappen te waarschuwen bij wijze van proclamatie, waarin hij hen aanspoort op hunnen post te blijven en de gelederen van Garibaldi niet te versterken. Die proclamatie is opmerkelijk wegens hetgeen verder daarin voorkomt, want na bovengenoemde waarschuwing zegt hij aan zijne soldaten, dat zij zich gereed moeten houden om aan de gevaren het hoofd te bieden, die het vaderland bedreigen van den kant der Etsch, van de Mincio en den Po. „In naam des vaderlands, laat ons," zegt hij, „op onzen post blijven en ons gereed houden; want de dag waarop de slag zal geleverd worden zal komen." Uit deze proclamatie blijkt voorts, dat de kolonel Medici zich niet op Sicilie bevindt, zoo als sommige [illegible] hebben doen voorkomen.

— [illegible] uit Rome van 23 dezer melden, dat vorst Wolkonsky, de nieuwe gevolmagtigde van Rusland bij den heiligen stoel, [illegible] naar Napels was vertrokken. Naar men verzekerde was hij de overbrenger van zeer stellige instructien betrekkelijk het siciliaansche vraagstuk. De generaal Lamoriciere zou den 23 naar Ancona zijn vertrokken; twee dagen vroeger had hij bij den generaal de Goyon gedineerd. Het rapport van kolonel Pimodan nopens de zaak bekend onder den naam van het gevecht der grotten van Montefiascone, is openbaar gemaakt; van de 350 insurgenten, die den toskaanschen bodem betreden hadden, zijn 200 in de koffijhuizen op het plein der genoemde stad overvallen. Het rapport zwaait grooten lof toe aan den ijver der gendarmerie.

— Het officieele dagblad van Sardinie bevat eene dingsdag namiddag ontvangene depeche uit Napels, meldende dat aldaar door eene engelsche stoomboot de volgende tijdingen uit Palermo zijn aangebragt: De insurgenten zijn Palermo binnengetrokken. Een gedeelte der bevolking is tegen de troepen in opstand gekomen. De stad werd van de land- en zeezijde gebombardeerd. Het vuur werd zondag morgen geopend en duurde bij het vertrek der stoomboot nog voort.

[illegible]elsberigten.

[illegible] van effecten.

Amsterdam 29 mei.

Nederland.	Certific. Werkelijke schuld	2½ pct.	64
	dito Nationale dito	3 „	76 7/16
	dito dito dito	4 „	98 13/16
	Aand. Handelmaatschappij	4½ „	133¼
Rusland.	Oblig. 1798/1816	5 „	103½
	Certific. Hope & co.	4 „	80¼
	dito dito 1855, 6de serie	5 „	99¾
	dito	6 „	59¾
	Aand. spoorweg (afgefourneerd, schoon)		212¾
Polen.	Schatkistobligatien	4 „	—
Spanje.	Obligatien	1¼ „	36¾
	dito binnenlandsch	3 „	45½
	Certific. coupons bewijzen		—
	Crediet instelling (gefourneerd)		—
Oostenrijk.	Obligatien Weener metalliek	5 „	47⅛
	dito amsterdamsche	5 „	71 1/16
	dito nationale	5 „	55
	dito 1847/1852	2½ „	—
	Bank actien	3 „	747
Belgie.	Certificaten bij Rothschild	2½ „	—
Portugal.	Obligatien	3 „	43½
	dito nieuwe	3 „	42¼
Grenada.	dito (schoon)		—
Venezuela.	dito	2½ „	24 11/16
Illinois.	dito	7 „	86¼
Mexico.	dito	3 „	19 11/16

Londen, 28 mei, ten 12 ure. Consols 95⅛.

Weenen, 28 mei. (slotprijzen) Metalliek 5 pct. 69,—.

Parijs, 28 mei. (slotpr.) 4½ pct. compt. —,— 3 pct. 69,35

[illegible]tijdingen.

Vlissingen, [illegible] de belgische bark *Emile*, gez. P. van Glabbeke, van Lissabon met zout geladen en naar Ostende bestemd, kon wegens stormweer laatstgemelde plaats niet bezeilen, en zette koers naar onze haven doch stootte, in de nabijheid gekomen zijnde, op eene bank. De equipage voor het behoud van haar levens beducht, zette onmiddelijk de sloep uit waarmede zij herwaarts kwam. Later begaf zich eene belgische [illegible] de noodige manschappen en vergezeld van bovengemelden gezagvoerder weder naar boord en werd het schip behouden in de haven gebragt.

— Gisteren middag kwam hier ter reede de belgische loodsschooner no. 5, gevoerd door schipper Ernest Stocker, aan boord hebbende de door hem geredde equipage met uitzondering van [illegible] man der zweedsche brik *Norden*, gez. Swensson, van Stokholm, met ijzer en hout naar Genua bestemd. [illegible] wegens zwaar werken op zee eerst lek gesprongen [illegible] gebroken. Des nachts ten 12½ ure ontdekte schipper [illegible] een wrak waarop zich de manschappen bevonden [illegible] kon het wegens de hoogloopende zeeen niet genoeg [illegible]. Hij riep de equipage toe moed te houden, [illegible] de edelmoedigheid en zelfopoffering van [illegible] en M. Meyer, beide zeeloodsen, die zich met het [illegible] van den dag in de sloep waagden en met inspanning [illegible] het wrak naderden om de menschen te redden, [illegible] zij gisteren morgen ten vijf ure, zijnde op twaalf mijlen afstand van Westkapelle, behouden aan boord van het loodsvaartuig overgebragt. Kort daarop zag men ook het laatst overgebleven gedeelte van het schip uit een slaan.

Heden is de equipage door tusschenkomst van het Zweedsche en Noorsche vice-consulaat per Rotterdamsche stoomboot van hier vertrokken.

— Eergisteren namiddag zag men ook uit zee binnen stevenen de vlissingsche loodskotter no. 2, gevoerd door schipper P. Staal. De menigte volk aan boord deed aanstonds op drenkelingen denken, en de havenzijde was spoedig met nieuwsgierigen bedekt. Men vernam weldra, dat de noordsche bark *Express*, gezagvoerder Johannesen, van Gotheburg naar Bordeaux bestemd, masteloos drijvende was op de hoogte van Scheveningen, en dat het aan bovengemelden schipper en zijne metgezellen was gelukt hen allen te redden. Er behoeft hier wel niet bepaald op gewezen te worden dat hun handelen niet zonder het grootste overleg en ijverigen wil om menschenliefde te betoonen heeft plaats gehad, wanneer men denkt aan de aanhoudende stormen en het noodweer, tijdens zij de menschen trachteden over te nemen. De manschappen vertoeven nog alhier, uit hoofde van den ziekelijken toestand van eenige hunner.

Mengelingen.

Sicilie en de opstand.

Aller aandacht is thans vooral gevestigd op het eiland Sicilie, dat even als alle italiaansche gewesten en eilanden, telkens pogingen doet om tot zelfstandigheid en vrijheid te geraken, doch minder gelukkig dan Toskane, Parma, Modena en de Romagna, daarin tot nog toe niet geslaagd is. Ligt verklaarbaar is de sympathie voor de zaak der Sicilianen, wanneer men bedenkt dat ook de nederlandsche staat ontstaan is uit een regtmatig verzet tegen overheersching en wanbestuur.

Nederland was in die dagen verreweg minder bevolkt dan tegenwoordig Sicilie, en heeft toch zijne vrijheid weten te veroveren; doch de hoofdzakelijke kracht lag in de eendragt, *en de rigting die een geniaal man*, prins Willem I, *aan den opstand gaf*. Die vaste leiding, welke de Sicilianen bij vroegere gelegenheden moesten missen, schijnen zij nu te kunnen verwachten van Garibaldi, den wakkeren strijder voor Italies regten en belangen, een man van wien een schrijver onlangs zeide, „dat men, naar zijn gevoelen, van generaal Garibaldi eerder dan van iemand anders. moet verwachten, dat hij de verlosser van Italie zal worden *)." De uitbreiding die de opstand bij voortduring op Sicilie neemt, en de deelneming van alle klassen der bevolking, van den hoogen adel tot de kloostermonniken, aan de nationale beweging, levert het bewijs dat de natie vertrouwen koestert op hare zaak en op haar aanvoerder.

„O Italie, gij die de noodlottige gave der schoonheid hebt, — gave God, dat gij minder liefelijk waart of meer magt bezat, opdat gij of uwe overheerschers kont terug slaan of hunne begeerlijkheid niet opwektet," zong de dichter Filicaja reeds voor meer dan twee eeuwen. Deze regels zijn van volle toepassing op Sicilie, hetgeen bij beurten de prooi van verschillende *volken is geweest, daar het door het gewigt zijner* ligging en de pracht van zijn natuurschoon overwaardig was om bezeten te worden. Het is het grootste eiland in de Middellandsche zee en beslaat 498 vierkante mijlen met 2,231,000 inwoners, zoo dat het zeer gevoegelijk een zelfstandig rijk zou kunnen uitmaken; er zijn er wel van minder belang. want het eiland telt 45 koninklijke en 352 baroniale steden, 54 markvlekken en 110 dorpen. De ligging is zeer geschikt om er een handeldrijvend rijk van te maken, daar Sicilie, als eiland, natuurlijk aan alle zijden door de zee omgeven is en geen gebrek heeft aan geschikte havens, onder welke die van Palermo, Messina en Catania uitmunten. Door eene zeeëngte van slechts eene halve mijl breedte, de staat van Messina, van Calabrie gescheiden, zou de handels- en andere gemeenschap met het vasteland van Italie zeer gemakkelijk en voor Sicilie eene bron van voorspoed zijn.

Het eiland is in zeven intendantien verdeeld, die naar hare hoofdplaatsen de namen van Palermo, Messina, Catania, Girgenti, Siragosa of Noto, Trapanie en Caltanisetta dragen. Ofschoon *het eiland bergachtig is* (de vuurspuwende Etna is algemeen bekend) ontbreekt het niet aan tal van vruchtbare vlakten, die allerlei producten in overvloed opleveren; doch het vervoer daarvan kost groote moeite, daar het bijna ten eenenmale aan bevaarbare rivieren ontbreekt. De ingenieurskunst zou hier te baat genomen behooren te worden, daar die rivieren, hoewel in den regel onbevaarbaar, echter, wanneer zij door regenbuijen gezwollen zijn, overstroomingen aanrigten en veel schade veroorzaken.

Ofschoon alle soorten van gewassen uitmuntend op het eiland gedijen, verdienen inzonderheid opmerking de zoogenaamde zuidelijke vruchten, oranjeappelen en citroenen, die jaarlijks met geheele scheepsladingen verzonden worden. De olijven leveren eene uitstekende olie, die door het geheele rijk in plaats van boter en ander vet gebruikt wordt, terwijl men er 's jaars voor verscheidene millioenen napelsche ducaten van verzendt. De tarwe is uitmuntend en kan er zoo overvloedig zijn, dat Sicilie in de oudheid Romes korenschuur genoemd werd; van de wijnen zijn die van Syracuse en Marsala de beroemdste. Onder de delfstoffen neemt de zwavel de allereerste plaats in, en wel in zulk eene mate dat het eiland de grootste zwavelmijn der wereld is; de jaarlijksche uitvoer gaat vermoedelijk een millioen centenaars te boven. De exploitatie is niet moeijelijk, daar de zwavel-aderen zich digt onder de oppervlakte van den grond bevinden en dikwijls alleen die bovenaarde behoeft weggegraven te worden. Ook de uitsmelting der erts vereischt geene moeijelijke bewerking, doch is aan de beperking onderworpen dat het niet mag geschieden, wanneer het graan te velde staat, daar de zwaveldampen schadelijk geacht worden voor het gewas.

Sicilie was in de oudheid in verscheidene kleine staatjes gesplitst, van welke Syracuse het beroemdste en magtigste was. De Karthagers, die naar alle zijden de zeeën overstaken en kolonien poogden te stichten, kregen later grooten invloed op het eiland. doch werden door de Romeinen verjaagd, die in 241 vóór Christus geboorte Sicilie als eene provincie bij hun rijk inlijfden. In de vijfde eeuw werd het eiland, na onder de heerschappij der Wandalen te hebben gestaan, door de Oost-Gothen veroverd en in 536 door den vermaarden Belisarius voor Justinianus II den keizer van het Oost-Romeinsche of Byzantijnsche rijk, in bezit genomen en bij dat rijk ingelijfd. Beneden-Italie en Sicilie werden bij elkander gevoegd en stonden onder een stadhouder, den exarch van Ravenna, die ze door hertogen liet besturen. In 828 werd Sicilie door de Saracenen aan de Grieken ontrukt. Het eiland kreeg later weder nieuwe meesters, ten gevolge van eene expeditie der Normandiers uit Frankrijk, die in het jaar 1016 besloten de onderling krijgvoerende vorsten in Italie te gaan bijstaan en door in dat troebel water te gaan visschen voordeelen krijgsroem te verwerven. Dit gelukte ook, en daar het voorbeeld aanmoedigend werkte, trokken in 1047 nieuwe scharen Normandiers naar Italie, met de zonen van hun landgenoot, graaf Tancred de Hauteville, aan de spits. De sluwste dezer broeders, met name Robert Guiscard, nam het veroverde gewest Apulie (op het vasteland van Italie) van den paus in leen, en gaf dezen de verzekering. dat hij al hetgeen de Normandiers nog in Calabrie en op Sicilie veroveren mogten, slechts beschouwen zou als pauselijke leenen. Roberts jongste broeder, Roger I. die sinds 1861 tegen de Saracenen op Sicilie oorlog voerde en door Robert Guiscard tot graaf van Sicilie benoemd was, maakte zich na diens dood in 1085 onafhankelijk van Calabrie. Na vele jaren vereenigde zijn zoon Roger II, die hem in 1101 opvolgde. door verovering en erfregt alle landen aan beide zijden der straat van Messina tot één rijk onder den naam van koningrijk der beide Sicilien. Die naam is dus reeds zeer oud, en geene uitvinding van den nieuwen tijd. Hij noemde zich koning van Sicilie en hertog van Apulie en Calabrie, welke titels de paus als zijn leenheer in 1130 bekrachtigde. De jaarlijksche leenhulde aan den paus bestond in een wit paard en eene beurs met ducaten en is eeuwen lang in gebruik gebleven; zoo wij ons wel herinneren heeft eerst de vader van den tegenwoordigen koning het brengen van die hulde afgeschaft. Deze vereeniging van Napels en Sicilie bleef 152 jaren in stand, doch Palermo, op Sicilie, was in dien tijd de residentieplaats. Met Willem II stierf in 1189 het geslacht van Tancred de Hauteville uit. De duitsche keizer Hendrik VI, uit het huis Hohenstaufen, wilde nu het erfregt doen gelden van zijne gemalin Constance, dochter van Roger II, doch de Sicilianen wilden van de duitsche heerschappij niet weten en kozen eerst Tancred, natuurlijken zoon van Roger II, en, toen hij zeer spoedig stierf, zijn minderjarigen zoon Willem III tot vorst. Hendrik VI begaf zich na dit laatste sterfgeval op nieuw naar Sicilie, en thans met gunstiger gevolg, want hij wist er zich staande te houden. Desniettemin was hij op het eiland niet bemind, maar zoo veel te meer zijn zoon, later zelf keizer onder den naam van Frederik II. die in 1209 de teugels des bewinds in handen nam en later Napels tot hoofdstad van het rijk verhief. De pausen, die altijd met de duitsche keizers overhoop lagen, begonnen echter de nabijheid van het magtige geslacht der Hohenstaufen lastig te vinden. Daarom schonk paus Urbanus IV, na den dood van keizer Koenraad IV, in 1254, het koningrijk der beide Sicilien aan Karel Anjou, broeder van koning Lodewijk IX van Frankrijk. die den regtmatigen erfgenaam Konradijn, wiens lot door alle tijden heen zooveel symphatie heeft opgewekt, in 1268 deed onthoofden. Van de onderdrukking, die de Franschen op het eiland uitoefenden, bevrijdden de Sicilianen zich eenige jaren later weder door den algemeen bekenden siciliaanschen vesper. Op Paasch-maandag den 30 maart 1282. op het uur der vesper, grepen de inwoners van Palermo naar de wapenen, overrompelden de Franschen en bragten die allen, met inbegrip der vrouwen en kinderen om het leven, ja de opstandelingen spaarden zelfs de siciliaansche vrouwen niet, die met Franschen gehuwd waren. Aanvankelijk bleven de overige steden van Sicilie rustig; doch langzamerhand sloeg de volkswoede daarheen over en vóór het einde van april had ook Messina alle Franschen verdreven of vermoord. Zoodra Karel van Anjou, die zich te Orvieto bij paus Martijn IV bevond, het gebeurde vernam, rukte hij tegen Sicilie op.

Doch de Sicilianen werden krachtig bijgestaan door koning Peter III van Aragon, gehuwd met Constance, dochter van Manfred, die een natuurlijke zoon van keizer Frederik II was. Anjou bleef van het eiland verdreven, de bevolking erkende Peter als vorst en kwam na zijn dood onder het bestuur van zijn tweeden zoon Jacob. De vorsten uit het huis van Aragon onttrokken Sicilie aan het pauselijke opperleenheerschap, en het eiland bleef tot op den spaanschen successie-oorlog een deel van de spaansche monarchie uitmaken, terwijl in den tusschentijd ook Napels aan de koningen van Spanje gekomen was. Bij den vrede van Utrecht werd Sicilie van Napels gescheiden en aan Savoye toegewezen. De spaansche koning veroverde het eiland in 1717, doch moest het in 1720 aan Oostenrijk afstaan, terwijl Savoye als schadevergoeding Sardinie ontving. Sicilie was nu met Napels een deel der oostenrijksche monarchie, doch in den oorlog van 1733 veroverde Spanje andermaal de Beide Sicilien en wist die bij den Weener-vrede van 1735 voor den infant don Carlos te behouden. Toen deze in 1759 als Karel III den spaanschen troon besteeg, liet hij het koningrijk der Beide Sicilien aan zijn derden zoon Ferdinand over, met de bepaling dat het nimmer weder met de spaansche monarchie moest vereenigd worden. Ferdinand IV regeerde sedert 1759 eerst onder voogdij en vervolgens sedert 1767 persoonlijk. De voorname leiding van het bestuur was tot 1777 aan zijn minister Tanucci toever-

*) [illegible] over dezen generaal en zijn avontuurlijk leven, het [illegible] Garibaldi, blz. 1, van den loopenden jaargang van het Album van buitenlandsche lettervruchten.

trouwd, die vele hervormingen en verbeteringen invoerde. De geest van dit bestuur blijkt uit de beperking van het kerkelijk gezag, de opheffing van kloosters, de verwijdering der Jezuiten, en uit verbeteringen in de wetgeving en het belastingwezen. Doch toen des konings gemalin Carolina Maria, eene dochter van Maria Theresia, een overwegenden invloed verwierf, Tanucci wist te doen verwijderen en haar gunsteling, den Engelschman Acton, aan het hoofd des bewinds te stellen, ontstond er een geheele ommekeer, die door de gebeurtenissen der fransche omwenteling tot reactie in absolutistischen en kerkelijken zin overging. Het ontbrak dan ook niet aan uitbarstingen der ontevredenheid, die op bloedige wijze onderdrukt werden. Toen de koning in 1798 deel nam aan de coalitie tegen Frankrijk, boette hij dit met het verlies van Napels, en mogt zich gelukkig achten de wijk te kunnen nemen naar Palermo. Na in 1799, ten gevolge van de wisseling der krijgskans, te Napels teruggekeerd te zijn en zich daar door bloedige gewelddadigheden te hebben doen kennen, moest hij, wegens nieuwe deelneming aan de coalitie van 1805, andermaal naar Palermo vlugten. Reeds een jaar te voren had hij, bijv. door de herstelling der Jezuiten-orde, bewijzen gegeven, hoe zeer hij er naar streefde om op het eiland *de oude toestanden weder in het leven te roepen.* De ontevredenheid, die reeds groot was, nam dan ook aanhoudend toe, hetgeen aan lord Bentinck, den vertegenwoordiger van Engeland, de gelegenheid verschafte om de koningen van de staatszaken te doen uitsluiten en eene volksvertegenwoordiging naar engelsch model in 1812 te doen invoeren. Naauwelijks kreeg de koning echter weder eenigzins vrije hand of zijn eerste werk was die vertegenwoordiging in julij 1814 af te schaffen. In 1815 kwam hij andermaal in het bezit van een gedeelte van zijn rijk dat op het vasteland was gelegen, en nu begon, èn daar èn op het eiland, eene reeks van vervolgingen, gewelddadigheden executien en verdrukkingen, kortom eene tirannie en wanbestuur, als waarvan men weinige voorbeelden zou kunnen aanvoeren.

Sicilie heeft even als Napels ondervonden, wat het is jaren achtereen met ijzeren roeden geregeeld te worden. Wel is er menige poging aangewend om, zoo het niet vreedzaam kon geschieden dan met geweld, verandering in dien toestand te brengen, doch tot nog toe was elke poging van dien aard mislukt. Toen in 1820 een opstand in liberalen geest in Napels was uitgebarsten, poogde men te Palermo eene afzonderlijke constitutie te bekomen, hetgeen echter niet gelukte, daar men met geweld van wapenen werd gedwongen zich naar de nieuwe orde van zaken in Napels te voegen. Nadat deze met behulp van een oostenrijksch leger weder vernietigd was, *werden, bij een besluit van 26 mei 1821, een staatsraad, een* afzonderlijk bestuur voor Sicilie en twee staats-consultas, één voor Napels en één voor Sicilie, ingesteld; ook werd er uitzigt gegeven op provinciale staten en eene gemeentelijke vertegenwoordiging. Deze instellingen, waarmede het geenszins ernstig gemeend was, leidden een kwijnend leven en bragten geene vruchten voort. De policie (en wel eene policie van den allerslechtsten aard, die zelve de bedrijfster van misdaden en de aanstookster van onlusten was) heerschte alvermogend, zoo wel op het eiland als op het vasteland, en het uitdeelen van stokslagen behoorde nog tot hare liefelijkste zijde; gelukkig de geen die haar alleen van dien kant leerde kennen! Na met haar in aanraking te zijn gekomen, eindigde men zijn leven doorgaans op een schavot, of men kwijnde tot zijn dood in een kerkerhol, zonder voor den regter gebragt te worden, want de policie wist zelve niet altijd waarom zij iemand arresteerde. Bovendien, zoo men hem voor den regter bragt, bestond er altijd (*hoe onwaarschijnlijk ook*) *mogelijkheid van vrijspraak*, en zoo iets lag geenszins in de bedoelingen van de policie; dan had zij zich de moeite der arrestatie wel kunnen besparen. Geen wonder dan ook, dat del Caretto, de minister van policie, in januarij 1848, toen men te Napels voor een algemeenen opstand vreesde, voorzigtigheidshalve ontslagen en op de stoomboot Nettuno gebragt, van elke italiaansche haven, waar hij wilde binnenloopen, door de woedende bevolking met steenworpen verjaagd werd, terwijl men zelfs te Livorno op de landingsplaats eene galg had opgerigt, om hem te waarschuwen voor het lot dat hem onvermijdelijk wachtte, zoo hij onvoorzigtig genoeg ware daâr aan wal te komen.

In 1822, 1828, 1836 en 1847 hadden er telkens meer uitgebreide opstanden op Sicilie plaats, die echter ieder maal in bloed gesmoord werden. De opstand van 1848 scheen daarentegen eene betere toekomst te gemoet te gaan. Na eenige kleine onlusten te Messina, die nog gedempt werden, brak er den 12 januarij te Palermo eene beweging uit, voor welke de troepen moesten wijken. Nadat de graaf van Aquila, broeder des konings, overgekomen was en vruchteloos de rol van bemiddelaar had trachten te spelen, verscheen den 18 januarij eene reeks van koninklijke besluiten, waarbij allerlei liberale instellingen beloofd werden, alsmede een afzonderlijk bestuur over het eiland. Men was echter reeds zoo dikwijls door deze en dergelijke beloften misleid, dat niemand er geloof aan sloeg, *en het kort daarna* bijeengekomen siciliaansche parlement die concessien van de hand wees en den 13 april Ferdinand van Bourbon en zijn huis van den troon vervallen verklaarde. Den 10 julij koos men den hertog van Genua, tweeden zoon van Karel Albert, koning van Sardinie, tot koning van Sicilie, welke prins de kroon echter van de hand wees. De staat van oorlog met Napels bleef aanhoudend voortduren, alleen afgebroken door een wapenstilstand, gedurende welken Frankrijk en Engeland pogingen tot bemiddeling deden, doch die door den koning van Napels gebezigd werd om al zijne kr gsmagt zamen te trekken. Zoodra de wapenstilstand dus was afgeloopen, overstroomde de koning het eiland met zijne troepen, die binnen weinige weken meester waren van alle belangrijke punten. Den 23 april 1849 gaf Palermo zich over, Sicilie werd als een veroverd land behandeld, en men begrijpt dat er niet het minste plan bestond om een tittel of jota van de vroegere beloften te verwezenlijken. In januarij 1850 werd er andermaal een opstand te Palermo beproefd, die onderdrukt werd en aan de aanvoerders den dood door den kogel berokkende. Sinds dat tijdstip zijn er meermalen sporen van groote ontevredenheid waargenomen, tot dat nu in den laatsten tijd de gruwelen van den directeur van policie te Palermo de eerste aanleiding schijnen te zijn geweest tot bewegingen, die langzamerhand het karakter van eenen algemeen *georganiseerden opstand hebben aangenomen.*

Middelen van vervoer.

STOOMBOOTDIENST

TUSSCHEN MIDDELBURG EN ROTTERDAM.

Uren van vertrek in Mei—junij.

VAN MIDDELBURG:				VAN ROTTERDAM:			
Donderdag	31	's morg.	8,30	Donderdag	31	's midd.	12 ure.
Vrijdag	1	„	9 ure.	Vrijdag	1	's morg.	6
Zaturdag	2	„	10	Zaturdag	2	„	7
Zondag	3	„	10,30	Zondag	3	„	7
Maandag	4	„	11,30	Maandag	4	„	8,30
Dingsdag	5	's midd.	12	Dingsdag	5	„	9,45
Donderdag	7	's morg.	6	Woensdag	6	„	9,45
Vrijdag	8	„	6	Vrijdag	8	„	10,30
Zaturdag	9	„	6	Zaturdag	9	„	10,30
Zondag	10	„	6	Zondag	10	„	10,30
Maandag	11	„	6	Maandag	11	„	10,30
Dingsdag	12	„	5,30	Dingsdag	12	„	10,30

Advertentien.

Bevallen van eene DOCHTER Vrouwe S. J. BODDAERT — PASPOORT.

Middelburg, 29 Mei 1860.

De Regthebbende op eene Scheeps Ra, drie Luiken, een Gek en twee Stoelen voor Gangboord; mitsgaders op *een Mast, lang circa 15 Ned. El, dik 36 duim diameter*; op verschillende tijden te **Arnemuiden** aangebragt, vervoege zich ter reclame bij den ondergeteekenden Burgemeester.

Arnemuiden, den 29 Mei 1860. C. J. BAARS.

KOORKERK.

De HUURDERS van PLAATSEN in de Koorkerk, die gedurende de sluiting dier Kerk kosteloos eene Plaats verlangen in de **Nieuwe- of Oostkerk**, worden verzocht dit vóór 11 Junij schriftelijk op te geven aan den Koster der Koorkerk, met vermelding of eene Mans- of Vrouweplaats wordt verlangd, ten einde aan dat verlangen, voor zoo veel de vacante Plaatsen dit toelaten, gevolg zou kunnen worden gegeven.

ZEEUWSCHE MAATSCHAPPIJ VAN STOOMVAART.

De Directie adverteert dat zij op Zaturdag den 2 Junij, des middags ten twaalf ure, ten Huize van den Kastelein MEIJER, in de Noordstraat, **Rekening** zal doen over 1859, tot bijwoning waarvan de Vennooten worden uitgenoodigd.

Middelburg, 19 Mei 1860.

De Notaris UYTTENHOOVEN zal op Vrijdag den 1sten Junij 1860, des avonds ten 7 ure precies, in het Koffijhuis DE OUDE VRIENDSCHAP, op de Groote Markt te **Vlissingen**, presenteren te verkoopen:

EEN HUIS EN ERF, zijnde een **Winkelhuis**, staande en gelegen in de Walstraat te Vlissingen, wijk I no. 161, Kadastraal bekend sectie D. no. 561, ter inhoudsgrootte van 75 Ellen.

Daags vóór en op den dag der Verkooping voor een ieder te zien, op vertoon van een toegangkaartje, ten Kantore van genoemden Notaris te verkrijgen.

De Notaris Mr. A. F. SIRTEMA zal op Zaturdag den 2den Junij 1860, des morgens ten 10 ure, in het te verkoopene Perceel te **Kleverskerke**, Gemeente Arnemuiden, krachtens Regterlijke magtiging, bij opbod, aanbieden te verkoopen:

EEN HUIS EN ERVE met **TUIN**, zijnde **de Dorps Herberg**, met annexe **Smederij**, waarin tevens het Bedrijf van Winkelier sedert vele jaren is uitgeoefend, op Kleverskerke, gemerkt no. 9.

Grondlasten, met Water- en Dijkpenningen, ƒ 9,95.

Gezegd Perceel is daags vóór en op den dag der Verkooping voor een ieder te zien, terwijl de koopconditien acht dagen vóór de Veiling ten Kantore van gemelden Notaris ter lezing liggen.

De Notaris P. VAN DE GRAAFF zal op Vrijdag den 8 Junij 1860, des voormiddags ten tien ure, op de voormalige Hofstede BRUINSWIJK, bewoond geweest door JACOBUS WONDERGEM, in de Gemeente **Serooskerke** (nabij den Vrouwepolder), in het openbaar verkoopen:

EENE PARTIJ AFBRAAK,

bestaande in Ramen, Deuren, Kozijnen, Balken, Aanslag-, Zolder- en Dakdeelen, zware Bindten en Spruiten, Dakribben, Kolders, Mestputstijlen, Koebak, 6 à 7000 Pannen, Plavuizen, 30,000 onderscheidene soorten van Steenen wat meer zal worden geveild.

De Notaris D. J. VAN DER HORST SERLÉ zal op Woensdag den 13 Junij 1860, des avonds ten zeven ure, in de Bovenzaal van de Societeit DE VERGENOEGING, op de Groote Markt te Middelburg, in het openbaar, bij opbod en afslag, te koop aanbieden:

DRIE WINKELHUIZEN

MET DERZELVER ERVEN,

ten jare 1859 geheel nieuw gebouwd, staande en liggende binnen Middelburg, te weten:

HET EERSTE in den Langendelft, wijk B no. 157, met het regt van Erfpacht op 08 Ellen Gronds;

HET TWEEDE op den hoek van den Langendelft en Langenburgt, wijk B no. 1, met het regt van Erfpacht op 16 Ellen Gronds;

HET DERDE op den Langenburgt, wijk B no. 2, met het regt van Erfpacht op 10 Ellen Gronds.

Alle vrij van Grondbelasting tot den 1 Januarij 1867.

De voorschreven Huizen zullen daags vóór en op den dag der Verkooping kunnen bezigtigd worden, des voormiddags van 9 tot 12 en des namiddags van 2 tot 5 ure, doch niet dan op vertoon van eene toegangkaart, te bekomen ten Kantore van den bovengenoemden Notaris, alwaar inmiddels nadere inlichtingen kunnen worden verkregen.

De Notaris D. UYTTENHOOVEN zal op Donderdag den 14den Junij 1860, des namiddags ten drie ure, te **Middelburg**, in de Bovenzaal van de Societeit DE VERGENOEGING, op de Groote Markt, in het openbaar te koop veilen:

HET NEDERLANDSCH SLOEPSCHIP

genaamd

SINE NOMINE,

gemeten volgens Meetbrief op 65 Tonnen, met deszelfs Mast, Zeilen, staand en loopend Want, Ankers, Touwen en verderen **Scheeps-inventaris**, liggende in de *Haven te Middelburg. Twee dagen vóór de Verkooping* voor een ieder te zien.

Zijnde inmiddels UIT DE HAND TE KOOP.

Informatien te bekomen ten Kantore van de Heeren DE GROOF & HECTOR, te Vlissingen.

L. J. PINTO, Vlissingsche Straat K 52, heeft de eer zijnen geachten Stad- en Landgenooten te verwittigen, dat hij voortgaat met den inkoop van **Oude Metalen, Touwwerk, Papier** en **Beenderen**, aan de hoogste prijzen; witte Lompen 18 ct., bonte Lompen 3 cent per Ned. ℔. Koopt bovenst. Goederen in 't klein en groot.

Twee SCHOOLTAFELS TE KOOP. Te bevragen bij P. A. VERVENNE, Schilder.

NOG VOORHANDEN **BESSENSAP**, à 35 cents de Flesch, bij W. P. VAN DE KAMER.

Bij den Heer A. BROUWENAAR, op de Vlasmarkt, is terstond eene Burger **Dienstmeid** benoodigd, welke goed met Pot en Wasch kan omgaan.

Terstond eene **Meid** benoodigd. Adres aan het Bureau dezer Courant.

Een **Jongen** benoodigd bij den Apotheker RIPPING.

STOOMBOOTDIENST

OP DE WESTER-SCHELDE.

Aan Belanghebbenden wordt berigt dat, bij gelegenheid der in de volgende week te **Hulst** te houden **Vergadering en Tentoonstelling** der Zeeuwsche Maatschappij van Landbouw en Veeteelt, de Stoomboot in bovengemelde dienst, op den 4den, 5den, [illegible] en 7den Junij, op den gewonen tijd, zijnde 5 ure des morgens, van Vlissingen zal vertrekken, doch op die dagen, na het aandoen van Neuzen en Hoedekenskerke, zal doorvaren tot **Walzoorden**, en mitsdien in het terugkomen, ongeveer anderhalf uur later dan gewoonlijk aan de twee genoemde Stations Neuzen en Hoedekenskerke [illegible] varen.

TER DRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS [illegible]